

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Sžk/52/2020
Identifikačné číslo spisu: 1018201234
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018201234.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobkyne: R. F., rod. F., bytom L. právne zastúpená advokátskou kanceláriou Zahoráková & Partners, s.r.o., so sídlom Krasovského č. 13, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor stavby a bytovej politiky, so sídlom Tomášikova č. 46, Bratislava, za účasti: 1/ W. R., bytom E. 2/ T. R., bytom E., obaja právne zastúpení JUDr. Karolom Spišákom, advokátom so sídlom Bajkalská č. 5/C, Bratislava, 3/ Ing. F. U., bytom F., 4/ T. P. U. Y., K., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: OU-BA-OVBP2-2018/44514/KIZ zo dňa 31.5.2018, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/115/2018-127 zo dňa 12.9.2019 v znení opravného uznesenia č.k. 1S/115/2018-265 zo dňa 22.9.2020 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Žalovanému a ďalším účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/115/2018-127 zo dňa 12.9.2019, v znení opravného uznesenia č.k. 1S/115/2018-265 zo dňa 22.9.2020, zamietol žalobu žalobkyne zo dňa 31.8.2018, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia č.: OU-BA-OVBP2-2018/44514/KIZ zo dňa 31.5.2018 (ďalej tiež „preskúmané rozhodnutie“).

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zmenil rozhodnutie Mestskej časti Bratislava-Lamač (ďalej aj ako „stavebný úrad“) č. 2017/746-8826/RUSK/SP/Ko zo dňa 14.12.2017 (ďalej aj ako „prvostupňové rozhodnutie“). Prvostupňovým rozhodnutím stavebný úrad, ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) v spojitosti s § 7b zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste SR Bratislave v znení neskorších predpisov, v spojenom územnom a stavebnom

konaní povolil stavbu s názvom: „Rodinný dom - Marco“, miesto stavby: L., v blízkosti ul. K., na pozemkoch: reg. “.” par.č. XXXX/XXX. katastrálne územie C., stavebník: W. R. a T. R., stavebné objekty: SO 101 Rodinný dom, SO 102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky, SO 103 Prípojka vody - Studňa, SO 104 Prípojka splaškovej kanalizácie - žumpa, SO 105 Prípojka NN (parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX), SO 106 Malá architektúra - oplotenie.

3. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Mestskej časti Bratislava-Lamač zo dňa 14.12.2017 z dôvodu, že stavebný úrad vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia a v odôvodnení neuviedol identické vyhodnotenie vznesenej námietky, námietku neuviedol v plnom znení tak, ako bola vznesená (námietka vznesená v predmetnom konaní smerovala výlučne proti stavebnému objektu SO 102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky). Žalovaný sa nestotožnil s určením podmienky č. 23, ktorou určil stavebníkovi povinnosť predložiť hydrogeologický prieskum stavebnému úradu pred kolaudáciou stavby. Po doplnení spisového materiálu v priebehu odvolacieho konania o Hydrogeologický posudok a Odborné stanovisko k odvolaniu žalobkyne, o prepracovaný výkres č. 01-koordinačná situácia 02/2017 v mierke 1:200 a o prepracovanú správu: B. Súhrnná technická správa 02/2017 dospel žalovaný k záveru, že prvostupňové napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť v časti výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia, vrátane nahradenia časti projektovej dokumentácie, prepracovanými dokladmi a doplnením grafickej prílohy rozhodnutia s tým, že ostatné časti prvostupňového rozhodnutia boli ponechané nezmenené a v platnosti. Vo vzťahu k stavebnému objektu SO 103, rozhodol žalovaný o umiestnení stavby SO 103-1 Studňa podľa § 37, 39 a 39a stavebného zákona v spojení s § 4 Vyhlášky č 453/2000 Z. z., pričom povolenie uvedeného stavebného objektu stavby nie je predmetom prvostupňového rozhodnutia, nakoľko povolenie je v kompetencii špeciálneho stavebného úradu.

4. Krajský súd pri preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia nezistil, že by sa žalovaný pri svojom rozhodovaní odchyľil od relevantných zákonných ustanovení citovaných v rozhodnutí. Podľa názoru súdu žalovaný svoje rozhodnutie založil na riadne zistenom skutkovom stave a vec po právnej stránke správne vyhodnotil a aplikoval príslušné ustanovenia stavebného zákona. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou žalobkyne, že žalovaný nebol oprávnený nahradiť prvostupňové rozhodnutie z dôvodu zmeny v podstatnej časti, pre ktorý dôvod považovala právne posúdenie v napadnutom rozhodnutí za nesprávne. Podľa názoru správneho súdu žalovaný postupoval súladne s ustanovením § 60a Správneho poriadku, z ktorého vyplýva, že ustanovenia prvej až tretej časti sa primerane vzťahujú aj na konanie o odvolaní. Krajský súd poukázal aj na ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že prvostupňové a odvolacie konanie tvoria jeden celok. Konanie žalovaného v rámci odvolacieho konania bolo v súlade s ustanovením Správneho poriadku, z ktorého vyplýva zistiť presný a úplný stav veci, keďže vykonal dôkazy a overil skutočnosti, na ktoré žalobkyňa v odvolaní poukázala s tým, že jeho konanie bolo v súlade aj so zásadou hospodárnosti konania. Správny súd konštatoval, že odvolacie konanie nenahrádzalo prvostupňové konanie, odvolací orgán postupoval v rámci jeho zákonných kompetencií, pričom v súlade so zásadou hospodárnosti odstránil vady prvostupňového rozhodnutia.

5. Krajský súd vyhodnotil žalobné dôvody, ktorými žalobkyňa namietala nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného, ako neopodstatnené. Skutočnosť, že žalobkyňa sa s dôvodmi, na ktorých založil žalovaný preskúmané rozhodnutie, nestotožnila, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia. K námietkam žalobkyne, ktoré sa vzťahovali na konanie stavebného úradu, teda prvostupňového správneho orgánu, krajský súd konštatoval, že s namietanými nedostatkami sa vysporiadal žalovaný v odvolacom konaní a poukázal na Hydrogeologický posudok pre RD Marco, týkajúci sa vypúšťania dažďových vôd zo stiech a spevnených plôch do vsaku, ktorý vypracoval D. T. J., Záhradnícka 7, 811 07 Bratislava, v apríli 2018 a „Odborné stanovisko“ k odvolaniu žalobkyne, vypracované hydrogeológom L. L. J., konateľom spoločnosti HYDRANT s.r.o., Stupavská 34, 831 06 Bratislava, v apríli 2018.

6. Vo vzťahu k žalobkyňou namietanému nezabezpečeniu dostatočných podkladov pre posúdenie vplyvu studne zo strany stavebného úradu, správny súd uviedol, že žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím zmenil stavebné povolenie k SO Studňa prvostupňového rozhodnutia na rozhodnutie o

umiestnení stavby SO 103-1 Studňa. Potom správny súd za nedôvodnú považoval námietku, že odvolací orgán nepostupoval správne, keď povolil umiestnenie stavby SO 103-1 Studňa. Stavebné povolenie - povoľovacie konanie ešte nebolo začaté, preto nebolo dôvodné, aby sa stavebný úrad zaoberal vydaním povolenia na odber podzemnej vody. Žalovaný rozhodol v tejto časti podľa §§ 37, 39, 39a stavebného zákona v spojení s § 4 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z.z. s tým, že podľa § 26 ods. 3 vodného zákona pri vodných stavbách má orgán štátnej vodnej správy pôsobnosť stavebného úradu podľa osobitného predpisu s výnimkou pôsobnosti vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia. Krajský súd v tejto súvislosti zdôraznil, že žalobkyňa v stavebnom konaní vznikla dňa 16.10.2017 iba námietku, ktorá sa týkala iba: SO 102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky, iné skutočnosti nenamietala. Správny orgán postupoval súladne s ustanovením § 42 ods. 5 stavebného zákona, keď na námietky, ktoré žalobkyňa, napriek poučeniu stavebného orgánu, v stanovenej lehote neuplatnila, hoci uplatniť mohla, neprihliadal.

7. Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobkyne, týkajúcou sa nesúlady výrokovej časti a odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vo vyhodnocovaní námietky žalobkyne stavebným úradom ako aj vyhotovenia hydrogeologického prieskumu pred kolaudáciou stavby, keďže žalovaný tieto nedostatky odstránil v odvolacom konaní a sú v procese súdneho prieskumu nedôvodné. Krajský súd taktiež vyhodnotil ako nedôvodné bližšie nekonkretizované námietky ohľadne preukázania vlastníckeho alebo iného práva k pozemku, rozporu výrokovej časti a odôvodnenia, nedostatočného vyhodnotenia súladu s územným plánom a poznamenal, že súd nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré tvoria obsah žaloby a určujú rozsah súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia, ktorým je správny súd viazaný a nemôže ho prekročiť.

8. Pokiaľ ide o námietku, že žalovaný opomenul chybu v bode 20 stavebného povolenia, kde malo byť správne uvedené, že stavba bude dokončená do 2 rokov od začatia, nie od právoplatnosti, krajský súd vyjadril názor, že táto námietka je právne irelevantná, keďže z kontextu citovaného výroku rozhodnutia nesporne vyplýva, že ide o zrejmu nesprávnosť, ktoré pochybenie nemalo vplyv na zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia. Podľa názoru krajského súdu rovnako aj tvrdenie žalobkyne, že konajúce správne orgány neobjasňovali a nezaoberali sa dôvodmi tak, ako to namietala žalobkyňa počas celého konania na prvostupňovom a druhostupňovom správnom orgáne a teda došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, je nekompetentné vyvolať právne následky, pretože neuvádza, o ktoré dôvody žalobkyňou namietané v priebehu správneho konania ide.

9. Podľa názoru krajského súdu postupom správneho orgánu nedošlo k popretiu zásady aktívnej súčinnosti účastníkov konania, nebolo preukázané, že by správny orgán v správnom konaní nevytváral optimálne podmienky na uplatnenie práva žalobkyne, t. j. byť aktívnym činiteľom v rámci konania. Žalobkyňa ako účastníčka konania zo strany správneho orgánu bola informovaná jednak elektronicky ako aj doručovaním písomností cestou pošty, mala možnosť nahliadať do administratívneho spisu, robiť si výpisy, vyhotoviť fotokópie dokladov a oboznámiť sa tak s podkladmi rozhodnutia, o ktorom práve bola správnym orgánom poučená v oznámení o začatí stavebného konania a toto svoje právo osobne a aj prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne aj využila. Krajský súd konštatoval, že rozhodnutie žalovaného je vecne správne, v súlade so zákonom, žalovaný dostatočne zistil skutkový stav, v dostatočnej miere sa vysporiadal s námietkami žalobkyne vznesenými v rámci správneho konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru o zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia, a preto žalobu v zmysle § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol.

10. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa (ďalej aj ako „sťažovateľka“) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a písm. g) SSP a žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok krajského súdu, zrušiť preskúmané rozhodnutie a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Sťažovateľka tiež žiadala priznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

11. Sťažovateľka namietala, že zo súdneho spisu nie je zrejmé, na základe čoho sa stali účastníci 3/ a 4/ účastníkmi súdneho konania. Sťažovateľka uviedla, že ak sa aj v súdnom konaní výpisom z príslušného listu vlastníctva preukázalo, že vlastníkmi dotknutých nehnuteľností sú účastníci v 3/ a 4/ rade, neznamená to verifikáciu tvrdenia účastníkov v rade 1/ a 2/, že došlo aj k postúpeniu práv z týchto rozhodnutí a vyjadrila názor, že cit. „, je zmätočné, práva a oprávnené záujmy ktorých účastníkov konania (okrem žalobkyne a žalovaného) by mali byť rozsudkom súdu zasiahnuté“.

12. Sťažovateľka namietala priznanie úplnej náhrady trov konania účastníkom v rade 1/ a 2/, majú za to, že správny súd týmto účastníkom nemal priznať náhradu trov konania vôbec. Sťažovateľka ďalej namietala nedostatočnú 5 dňovú lehotu na vyjadrenie sa k podkladom odvolacieho rozhodnutia, ako aj urýchlené rozhodnutie žalovaného len jeden deň po doručení jej vyjadrenia k týmto podkladom, čo vníma ako formálnu aplikáciu Správneho poriadku so zjavným cieľom nevyhovieť akémukoľvek jej podaniu, námietke či vyjadreniu.

13. Podľa názoru sťažovateľky jej žalovaný zmenou prvostupňového rozhodnutia odňal možnosť odvolať sa proti novému vyhodnoteniu dôkazov. Sťažovateľka uviedla, že z obsahu preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný len vylepšil, príp. upravil výroky prvostupňového rozhodnutia, ktoré považoval za chybné, nesprávne, neúplné a týkajúce sa stavby - studne, takýto postup má povahu odstraňovania väd vo výrokovej časti správneho rozhodnutia a nie je zmenou správneho rozhodnutia, pričom poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/219/2010. Sťažovateľka ďalej uviedla cit. „V danom prípade nešlo o preskúmanie rozhodnutia, ale o nové rozhodnutie v inej veci, v dôsledku ktorej skutočnosti odvolací stavebný orgán vlastne vydal prvostupňové rozhodnutie, per saltum, a žalobkyni tým odňal možnosť podať odvolanie“.

14. Sťažovateľka namietala, že nebola žiadnym stavebným orgánom oboznámená s výkresom, na ktorom mala byť okótovaná studňa spolu s retenčnou nádržou a vsakovacími blokmi.

15. Sťažovateľka tiež namietala závery hydrogeologického posudku a odborného stanoviska, doložené stavebníkom v priebehu odvolacieho konania. Sťažovateľka argumentovala, že hydrogeologické posudky mali byť zhotovené za účelom splnenia povinnosti stavebníka uvedených vo vodnom zákone a vhodné hydrogeologické pomery skúmané neboli. Sťažovateľka namietala riešenie prípojky dažďovej kanalizácie akumuláciou zrážkových vôd a uviedla, že záver posudku nerieši, či bude dochádzať k zatekaniu a podmáčaní jej pozemku. Podľa sťažovateľky otázka cit. „hrozby znehodnotenia pozemku žalobkyňou v dôsledku povoloanej stavby je otázkou odbornou“ a stavebný orgán mal zabezpečiť odborné stanovisko aj vo forme znaleckého posudku na svoje náklady.

16. Ďalšia námietka sťažovateľky sa týkala postavenia ďalšieho účastníka 1/ ako oprávneného stavebníka. Sťažovateľka tiež namietala, že sa správny súd nevysporiadal s jej námietkou o nesúlade stavby s územným plánom obce a rovnako ani s námietkou, že sa nejedná o jednotlivú stavbu, ale že stavebníci súbežne žiadali o identické stavebné povolenia minimálne v troch prípadoch.

17. Sťažovateľka má za to, že postupom správneho súdu bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Konštatovala, že správny súd sa s jej konkrétnymi a vecne formulovanými námietkami s rozhodujúcim významom pre rozhodnutie nevysporiadal riadnym spôsobom a nevyjadril sa ku všetkým jej námietkam, resp. sa vyjadril nedostatočne, zmätočne, vágne, v rozpore so skutočným obsahom námietok a administratívnym spisom a v rozpore so zásadami logiky.

18. Sťažovateľka v konaní pred kasačným súdom doručila dňa 01.04.2020 listinu označenú ako „, Odvádzanie dažďových vôd v oblasti S., k.ú. C. - vyjadrenie k žiadosti zo dňa 17.2.2020“.

19. Žalovaný sa k obsahu kasačnej sťažnosti nevyjadril.

20. Ďalší účastníci konania v 1/ a 2/ rade sa k obsahu kasačnej sťažnosti vyjadrili podaním zo dňa 6.3.2020 a navrhli nepriznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok, zamietnuť ju ako nedôvodnú, resp. odmietnuť ju v zmysle ust. 459 písm. e) SSP je pre nesplnenie náležitostí.

21. K obsahu kasačnej sťažnosti sa podaním zo dňa 10.3.2020 vyjadrili ďalší účastníci v 3/ a 4/ rade, ktorí navrhli nepriznať kasačnej sťažnosti odkladný účinok a zamietnuť ju ako nedôvodnú, resp. v zmysle ust. 459 písm. e) SSP je pre nesplnenie náležitostí odmietnuť.

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote a je prípustná, oboznámil sa s pripojeným administratívnym spisom, súdnym spisom a po vyhodnotení sťažnostných námietok, ktorými je kasačný súd viazaný (§453 ods. 2 SSP) zistil, že kasačná sťažnosť je nedôvodná z nasledovných dôvodov.

23. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Mestskej časti Bratislava-Lamač zo dňa 14.12.2017, keď odvolací orgán zistil, že stavebný úrad vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia a v odôvodnení neuviedol identické vyhodnotenie vznesenej námietky, námietku neuviedol v plnom znení tak, ako bola vznesená (námietka vznesená v predmetnom konaní smerovala výlučne proti stavebnému objektu SO102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky) a taktiež sa nestotožnil s určením podmienky č. 23, ktorou určil stavebníkovi povinnosť predložiť hydrogeologický prieskum stavebnému úradu pred kolaudáciou stavby. Po doplnení spisového materiálu v priebehu odvolacieho konania o Hydrogeologický posudok a Odborné stanovisko k odvolaniu žalobkyne, o prepracovaný výkres č. 01-koordinačná situácia 02/2017 v mierke 1 : 200 a o prepracovanú správu: B. Súhrnná technická správa 02/2017 došiel k záveru, že prvostupňové napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť v časti výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia, vrátane nahradenia časti projektovej dokumentácie, prepracovanými dokladmi a doplnením grafickej prílohy rozhodnutia s tým, že ostatné časti prvostupňového rozhodnutia boli ponechané nezmenené a v platnosti. Čo sa týka stavebného objektu SO 103, rozhodol o umiestnení stavby SO 103-1 Studňa podľa § 37, 39 a 39a stavebného zákona v spojení s § 4 Vyhlášky č 453/2000 Z.z., pričom povolenie uvedeného stavebného objektu stavby nie je predmetom prvostupňového rozhodnutia, nakoľko povolenie je v kompetencii špeciálneho stavebného úradu. Žalovaný v odôvodnení okrem iného konštatoval, že pri uvedených odstupových vzdialenostiach predmetnej novostavby rodinného domu (vrátane studne a vsakovacích bokov), pričom studňa je vzdialená od nehnuteľnosti odvolateľky min. 4,10 m a odstupová vzdialenosť vsakovacích bokov je od jej nehnuteľnosti min. 8,345m, negatívny vplyv v dôsledku daného umiestnenia stavby na užívanie susednej nehnuteľnosti odvolateľky nebol ničím podložený, napr. oponentským posudkom spracovaným oprávnenou osobou. Poukázal pritom na doplnené podklady, a to Hydrogeologický posudok z apríla 2018 spracovaný D.. T. J. a Odborné stanovisko z apríla 2018 vypracované hydrogeológom L.. L. J., pričom Hydrogeologický posudok vychádzal ako z podkladov okrem iného aj z podrobného inžiniersko-geologického prieskumu - Bratislava Lamač D.. L. F. z 12/2017 a výsledkov starších prieskumných prác uskutočnených v predmetnej oblasti z archívu Geologickej služby SR - Geofond a vodohospodárskej mapy, atlasu chemizmu podzemných vôd. Navrhovaný systém odvodňovania zrážkových vôd pre posudzovaný rodinný dom garantuje zabezpečenie spoľahlivej infiltrácie zrážkových vôd, kde sa prakticky celý objem zrážky dostane do nenasýtenej zóny horninového prostredia a postupne vsakuje. Na základe toho bola upravená časť projektovej dokumentácie (B. Súhrnná technická správa - časť dažďová kanalizácia a výkres - koordinačná situácia č. 01), pričom k navrhovanej zmene vydal orgán štátnej vodnej správy kladné stanovisko zo dňa 05.03.2018 s podmienkami, ktoré odvolací orgán zahrnul do podmienok výroku rozhodnutia č. 24.

24. Podľa § 39a ods. 1 zák. č. 50/1976 Z.z. stavebný zákon v znení účinnom ku dňu právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia žalovaného (03.07.2018) rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

25. Podľa § 39a ods. 4 citovaného zákona stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky

umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

26. Podľa § 66 ods. 1 citovaného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Podľa § 66 ods. 3 citovaného zákona záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí

- a) umiestnenie stavby na pozemku v prípadoch spojeného konania o umiestnení stavby so stavebným konaním,
- b) ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia,
- c) dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie,
- d) lehotu na dokončenie stavby,
- e) plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete,
- f) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou,
- g) použitie vhodných stavebných výrobkov,
- h) povinnosť oznámiť začatie stavby.

27. Podľa § 140 citovaného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

28. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku v znení účinnom ku dňu 03.07.2018 správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

29. Podľa § 34 ods. 3 Správneho poriadku účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

30. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

31. Podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

32. Po preskúmaní vecí a po vyhodnotení sťažnostných námietok vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd konštatuje, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd považuje právne posúdenie v preskúmvanej veci v merite veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Kasačný súd, vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci, zameral svoju pozornosť predovšetkým na to, či krajský súd správne a v súlade so zákonom posúdil námietky žalobkyne vznesené v žalobe a teda, či správne posúdil zákonnosť preskúmvaného rozhodnutia žalovaného a s ním spojeného prvoinštančného správneho rozhodnutia.

33. V danej veci pristúpil žalovaný k zmene prvostupňového rozhodnutia o povolení stavby rodinného domu ďalších účastníkov 1/ a 2/ v spojenom územnom a stavebnom konaní najmä z dôvodu, že vyhodnotil odvolanie podané žalobkyňou a z toho dôvodu doplnil dokazovanie v odvolacom konaní,

vrátane miestneho zisťovania. Na základe odvolacej námietky vyžiadal od stavebníkov ďalšie podklady, ktoré by preukázali alebo naopak vylúčili povolenie stavebného objektu SO 102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky tak, ako bol povolený prvostupňovým orgánom a voči ktorému žalobkyňa brojila. Vzhľadom na upravenú časť projektovej dokumentácie B. Súhrnná technická správa - časť dažďová kanalizácia a výkres - koordinačná situácia č. 01 a predloženie nových dôkazov (Hydrogeologický posudok a odborné stanovisko vypracované hydrogeológom) odvolací orgán zistil, že je potrebné zmeniť prvostupňové rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výroku preskúmaného rozhodnutia žalovaného a vo vzťahu k tomu opätovne posúdiť opodstatnenosť námietok žalobkyne uplatnených v prvostupňovom konaní a v odvolacom konaní. Kasačný súd má za to, že žalovaný vyhodnotil dokazovanie doplnené na odvolacom orgáne objektívne, logicky a zaoberal sa všetkými podkladmi, čoho vyústením bola zmena prvostupňového rozhodnutia. Okrem toho (aj bez toho, aby žalobkyňa v koncentračnej lehote namietala umiestnenie a povolenie stavebného objektu SO 103 - studňa) ex offio zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že vydal len rozhodnutie o umiestnení stavby SO 103-1 studňa, pričom povolenie uvedeného stavebného objektu nie je predmetom preskúmaného rozhodnutia. Aj s týmto právnym názorom sa kasačný súd stotožnil vzhľadom na to, povolenie vodnej stavby, ktorou studňa nepochybne je, je v kompetencii špeciálneho stavebného úradu (§ 26 ods. 3 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách).

34. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti namietala najmä povolenie stavebného objektu SO 102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom správneho súdu, že námietky žalobkyne uvedené v správnej žalobe, namietajúce povolenie stavebného objektu SO 102 bez predchádzajúceho preskúmania podložia, teda hydrogeologického prieskumu vyhotoveného pred spracovaním projektovej dokumentácie, sa týkajú výslovne prvostupňového rozhodnutia, ktoré týmto spôsobom riešilo povolenie prípojky dažďovej kanalizácie. Avšak preskúmané rozhodnutie žalovaného totožné odvolacie námietky riadne prejednálo, vo vzťahu k nim doplnilo dokazovanie a aj projektovú dokumentáciu tak, aby odôvodneným námietkam žalobkyne bolo vyhovené. Práve z toho dôvodu bola projektová dokumentácia doplnená v časti dažďová kanalizácia o pridanie retenčnej nádrže pred vsakovací tunel a zároveň sa vsakovací tunel posunul ďalej od pozemku odvolateľky. V záujme odborného posúdenia žalobkyňou namietaných skutočností ohľadne hydrogeologického prieskumu žalovaný doplnil dokazovanie o vyhodnotenie Hydrogeologického posudku z apríla 2018 a odborného stanoviska taktiež z apríla 2018. Zároveň z dôvodu predchádzania možných sporov boli doplnené presné odstupové vzdialenosti vsakovacích blokov a studne od susednej nehnuteľnosti s ich zakreslením do výkresu č. 01 - koordinačná situácia 02/2017 v mierke 1 : 200. Pokiaľ z odborných posudkov vyplývalo kladné stanovisko k umiestneniu a povoleniu stavebného objektu SO 102 pre posudzovaný rodinný dom, pri uvedených odstupových vzdialenostiach studne a vsakovacích blokov od pozemkov žalobkyne, nebol dôvod konštatovať žiadny negatívny vplyv na jej nehnuteľnosti v dôsledku daného umiestnenia stavieb. Z uvedených dôvodov kasačný súd považoval sťažnostné námietky sťažovateľky, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, za nedôvodné.

35. Čo sa týka sťažnostnej námietky, že nie je zřejmé, na základe čoho sa stali účastníci 3/ a 4/ účastníkmi súdneho konania, kasačný súd dáva žalobkyňi do pozornosti jej vlastné vyjadrenie zo dňa 23.1.2019, že pôvodní stavebníci (ďalší účastníci 1/ a 2/) uzavreli kúpnu zmluvu s postúpením práv a povinností zo stavebného povolenia s účastníkmi 3/ a 4/. Táto skutočnosť zostala medzi účastníkmi nesporná, napokon o nej svedčí aj výpis z LV č. XXXX. zo dňa 23.1.2019. Keďže ku kúpnej zmluve podľa tohto listu vlastníctva došlo až po právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia, správne žalovaný konal ako so stavebníkmi s ďalšími účastníkmi 1/ a 2/ a zároveň uznesením zo dňa 18.3.2019 pribral do konania ďalších účastníkov 3/ a 4/. Na margo tvrdenia žalobkyne, že je zmätočné, práva a oprávnené záujmy ktorých účastníkov by mali byť rozsudkom zasiahnuté, súd poznamenáva, že pri určovaní okruhu ďalších účastníkov sa vychádza striktnie z právnej úpravy § 32 ods. 3 a § 33 Správneho súdneho poriadku. Účastníci administratívneho konania sú vždy ďalšími účastníkmi bez ohľadu na ich prípadné dotknutie na ich právach preskúmaným rozhodnutím. Podľa § 33 tretia osoba sa stáva ďalším účastníkom, ak sa v konaní pred správnym súdom jedná o jeho práva, právom chránené záujmy a povinnosti, čo v danom prípade nepochybne ďalší účastníci 3/ a 4/ spĺňajú, keďže sú novými stavebníkmi povoľovaného objektu.

36. Rovnako nedôvodná je aj námietka týkajúca sa priznania náhrady trov konania účastníkom 1/ a 2/. Samotný rozsah náhrady trov je uvedený priamo v § 169 SSP. Tento rozsah je vo všeobecnosti upravený ako právo na náhradu tých trov, ktoré ďalším účastníkom vznikli v súvislosti s plnením povinností, ako im správny súd uložil. Týmto spôsobom náhradu trov koncipoval aj krajský súd, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku. Pokiaľ uviedol, že im takto priznáva plnú náhradu trov, z uvedeného vyplýva, že sa jedná o všetky trovy, ktoré vznikli ďalším účastníkom 1 a 2 v súvislosti s plnením povinností, ktoré im správny súd uložil, čo je v súlade s citovaným ustanovením § 169 SSP.

37. Pokiaľ žalobkyňa namieta nedostatočnú 5 dňovú lehotu na vyjadrenie sa k podkladom odvolacieho rozhodnutia, ako aj urýchlené rozhodnutie žalovaného len jeden deň po doručení jej vyjadrenia k týmto podkladom, je treba poukázať na administratívny spis, z ktorého vyplýva, že všetky podklady, ktoré boli doplnené v odvolacom konaní, boli žalobkyni zaslané mailom zo strany stavebníka už dňa 24.04.2018, pričom v tento deň jej bolo potvrdené zo strany žalovaného, že doručené podania sú identické dokumenty, ktoré stavebník poslal v prílohe aj stavebnému úradu. Je teda nepochybné, že od tohto dňa žalobkyňa mala dokumenty k dispozícii a mohla k nim pripravovať vyjadrenie. Rovnako ich mal k dispozícii aj žalovaný, ktorý sa taktiež s nimi oboznámil. Rovnako jej bol dňa 24.04.2018 doručená mailová správa, že v tento deň jej bola vyexpedovaná na poštovú prepravu výzva na vyjadrenie sa k doplneným podkladom. Túto výzvu si však žalobkyňa osobne na pošte prevzala až 22.05.2018, keď predtým po dvoch pokusoch o doručenie bola uložená na pošte od 04.05.2018. Pokiaľ jej za týchto okolností bola stanovená 5 dňová lehota na vyjadrenie k podkladom, uvedené kasačný súd nepovažuje lehotu na vyjadrenie za neprimerane krátku.

38. Čo sa týka sťažnostných námietok týkajúcich sa stavebného objektu SO 103-1 studňa:

39. V prvom rade je potrebné stotožniť sa s názorom krajského súdu, že v koncentračnej lehote pred prvostupňovým správnym orgánom žalobkyňa žiadne námietky vo vzťahu k tomuto objektu neprodukovala; pritom v stavebnom a územnom konaní platí koncentračná zásada, čo znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadrili, sa považujú za kladné, stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok (rovnako napr. rozsudok NS SR sp.zn. 6Sžp/1/2011 zo dňa 20.07.2011). Žalobkyňa bola riadne vo výzve na vyjadrenie v koncentračnej lehote stavebným úradom poučená, a preto bolo možné v ďalšom priebehu stavebného konania prihliadať len na námietky namietané v koncentračnej lehote. Žalobkyňa neuviedla žiadne námietky vo vzťahu k stavebnému objektu 103 studňa. Pokiaľ žalovaný zmenil pôvodné povoľovacie rozhodnutie tak, že rozhodol len o umiestnení tejto vodnej stavby (vypustil povolenie studne) pri zachovaní všetkých podmienok umiestnenia studne uvedených v stavebnom povolení, žalobkyňa mala právo v správnej žalobe namietat len tento výrok, avšak nie samotné umiestnenie tohto stavebného objektu. Pokiaľ teda žalobkyňa v správnej žalobe namietala umiestnenie studne v blízkosti pozemku žalobkyne, zníženie hladiny podzemnej vody a obdobné námietky, tieto správne vyhodnotil správny súd ako nedôvodné. Pokiaľ žalobkyňa v kasačnej sťažnosti namietala, že žalovaný rozhodol o umiestnení studne, hoci stavebný úrad o tom v prvostupňovom rozhodnutí nerozhodol, táto námietka je v úplnom rozpore s prvostupňovým rozhodnutím, keď z neho vyplýva, že sa jednalo o spojené územné a stavebné konanie, ktorého predmetom bol stavebný objekt 103 Prípojka vody - Studňa.

40. Nedôvodná je aj námietka procesného charakteru, že žalovaný vylepšil, resp. upravil výroky rozhodnutia stavebného úradu, ktoré považoval za chybné, čo nie je zmenou správneho rozhodnutia. Takýto právny názor je v rozpore s § 59 Správneho poriadku. V správnom konaní sa uplatňuje tzv. apelačný princíp, ktorý umožňuje, že orgán, ktorý rozhoduje o odvolaní, môže sám napraviť rozhodnutie a sám môže rozhodnúť vo veci samej. Pritom sa môže odchýliť od skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odvolacie konanie je práve na naprávanie určitých pochybení správnych orgánov prvého stupňa, či už pri zisťovaní skutkového stavu alebo pri právnom posúdení veci. Odvolací orgán pritom nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu. Samostatne hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky. Odvolací

orgán môže rozhodnúť aj v neprospech odvolateľa. V danom prípade teda žalovaný nepochybil, keď doplnil skutkový stav veci a zmenil prvostupňové rozhodnutie v konkrétnych častiach tak, že tieto časti zrušil a nahradil ich vlastným rozhodnutím. Poukaz na rozhodnutie NS SR sp.zn 2Sžo/219/2010 nie je priliehavý na danú situáciu, pretože v tam prejednávanej veci žalovaný upravil svojím rozhodnutím text prvostupňového správneho rozhodnutia tým, že vo výroku rozhodnutia v predmetnej veci zmenil podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku prvostupňové rozhodnutie tak, že „príslušnú časť výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa nahradil textom iného znenia“, teda ako odvolací orgán konal v mene prvostupňového správneho orgánu. V tu preskúmvanej veci však odvolací orgán zmenil vlastným rozhodnutím rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

41. Čo sa týka námietky, že žalobkyňa nebola oboznámená s výkresom, na ktorom mala byť okótovaná studňa spolu s retenčnou nádržou a vsakovacími blokmi, námietka je taktiež v rozpore s administratívnym spisom, keď priamo v zázname z nahliadnutia do spisového materiálu zo dňa 24.05.2018 je uvedené, že súčasťou spisu bol aj výkres - okótovaná koordinačná situácia - vyhotovený po odvolaní žalobkyne, čo potvrdila zástupkyňa žalobkyne V. F., ktorá si súčasne vyhotovila fotokópie spisu do mobilného telefónu.

42. Kasačný súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobkyne, že hydrogeologické posudky boli zhotovené za iným účelom, a to za účelom splnenia povinnosti stavebníka uvedených vo vodnom zákone. Hydrogeologický posudok aj odborné vyjadrenie si vyžiadal žalovaný v stavebnom konaní, a nie špeciálny stavebný úrad v konaní o povoľovaní vodnej stavby. Predmetom posúdenia bola charakteristika hydrogeologických pomerov v mieste pripravovanej zástavby domu, ako aj posúdenie infiltrácie splaškových vôd zo striech a spevnených plôch do vsaku. Predmetom hodnotenia teda nebolo len hodnotenie prípadného vplyvu vsakovania dažďových vôd na kvalitu podzemných vôd, ale aj posúdenie možnosti likvidácie dažďových vôd zo strechy rodinného domu infiltráciou do horninového prostredia pomocou navrhovaného vsakovacieho systému s retenčnou nádržou. V Hydrogeologickom posudku D.. T. J. je jednoznačne uvedené posúdenie technického riešenia vsaku a to tak, že dažďová voda zo strechy a domu spevnených plôch bude vedená do 5m³ retenčnej nádrže s prepadom, ktorý bude pokračovať v samostatných podpovrchových plošných vsakovacích blokoch, ktoré budú umiestnené na pozemku investora. Vsak dažďových vôd treba orientovať na polohu zvetraného plášt'a granitov - od hĺbkovej úrovni 2-3,5 m pod terénom. Vsaky na úrovni silne zvetralých granitov garantujú dostatočnú infiltračnú kapacitu jednotlivých vsakovacích objektov. Z uvedeného vyplýva, že sa jedná o retenčnú nádrž. Podmienkou pre takýto spôsob riešenia sú vhodné hydrogeologické pomery, ktoré v danom prípade boli preukázané v Hydrogeologickom posudku, ktorý sa venoval posúdeniu danej lokality z hľadiska geomorfologického členenia, klimatických, hydrologických, geologických, hydrogeologických a inžinierskogeologických pomerov. Vychádzal tiež z podrobného inžinierskogeologického prieskumu zo dňa 04.12.2017 D.. L. F.. Nie je teda dôvodná námietka, že tieto pomery neboli v správnom konaní skúmané.

43. Kasačný súd dáva za pravdu žalobkyni, že táto otázka je otázkou odbornou a práve preto postupoval žalovaný správne, keď vyžiadal od stavebníkov odborné podklady na jej posúdenie. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že toto odborné posúdenie je nesprávne, takéto tvrdenie nemá žiadnu preukaznú hodnotu práve vzhľadom na odbornosť tejto otázky. Pri púhom spochybnení predložených dôkazov odborného charakteru iným účastníkom konania nie je povinnosťou správneho orgánu vždy dávať vypracovať znalecký posudok. Úloha správneho orgánu zistiť presne a úplne stav veci v zmysle § 32 ods. 1 Správneho poriadku nie je bezbrehá, najmä v návrhových konaniach je potrebná aktívna súčinnosť účastníkov pri získavaní potrebných poznatkov v rozhodujúcich skutočnostiach. Túto povinnosť si navrhovatelia správneho konania - stavebníci - splnili, keď odborné vyjadrenia predložili. Ak žalobkyňa, hoci nebola navrhovateľom v tomto stavebnom konaní, ale mala zrejmý protichodný záujem v tomto konaní ako stavebníci, produkovala určité zásadné tvrdenia v rozpore s odbornými dôkazmi, ktoré predložili navrhovatelia, avšak tieto nepreukázala, nie je potom možné vyčítať žalovanému, že vychádzal z odborných podkladov predložených do správneho konania.

44. Sťažnostná námietka týkajúca sa postavenia ďalšieho účastníka 1/ ako stavebníka, nie je dôvodná, pretože nebola uplatnená v koncentračnej lehote a preto na ňu správy súd nemohol prihliadnuť, a to aj

keby bola v správnej žalobe uplatnená dostatočne zrozumiteľne. Rovnako je to aj s námietkou, že stavebníci súbežne žiadali o identické stavebné povolenia minimálne v troch prípadoch. V žalobe tvrdený nesúlad povolenej stavby s územným plánom taktiež nebol žalobkyňou v koncentračnej lehote namietaný, avšak správne orgány mali túto základnú podmienku preukázanú zo súhlasného stanoviska Mestskej časti Bratislava - Lamač č. ODUR-2017/766/Bá-5801 zo dňa 14.08.2017.

45. Je tiež plne nedôvodná námietka žalobkyne, že postupom správneho súdu bolo porušené jej právo na spravodlivý proces. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti neodôvodnila, akým konkrétnym postupom správneho súdu malo byť toto jej právo porušené. Pokiaľ žalobkyňa namietala nedostatok odôvodnenia rozsudku krajského súdu, neuviedla, ktoré žalobné námietky neboli vyhodnotené, naopak v kasačnej sťažnosti opätovne len vo všeobecnosti uvádzala, že sudca sa s jej veľmi konkrétnymi a vecne formulovanými námietkami nevysporiadal žiadnym spôsobom. Pokiaľ namietala, že sa nevyjadril ku všetkým námietkam žalobkyne, kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa vysporiadal so žalobnými bodmi dostatočným spôsobom, pričom v zmysle konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. vec García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.01.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, Ruiz Torija proti Španielsku, rozsudok zo dňa 09.12.1994 týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.04.1994 týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90), judikatúry Ústavného súdu SR (sp.zn. I.ÚS/226/03 zo dňa 12.05.2004, III.ÚS/209/04 zo dňa 23.06.2004, III. ÚS/95/06 zo dňa 15.03.2006), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný z ohľadom na okolnosti každého prípadu. Najvyšší správny súd nevzhladol v napadnutom rozsudku nedostatok dôvodov, pre ktorý by ho bolo potrebné zrušiť. Z odôvodneným krajského súdu sa kasačný súd stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

46. Kasačný súd nedoplnil dokazovanie listinou predloženou R. F. v konaní pred kasačným súdom dňa 01.04.2020 nazvanou Odvážanie dažďových vôd v oblasti S., k.ú. C. - vyjadrenie k žiadosti zo dňa 17.2.2020, keďže v zmysle § 454 SSP pre rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Pred kasačným súdom je dokazovanie v zásade vylúčené, okrem preukazovania včasnosti a prípustnosti kasačnej sťažnosti, príp. existencie kasačných dôvodov.

47. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže kasačný súd nezistil v rozsahu uplatnených sťažnostných námietok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia ani napadnutého rozsudku správneho súdu, kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

48. Kasačný súd zamietol návrh žalobkyne na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti podľa § 447 SSP v spojení s § 186 ods. 2 SSP, keďže kasačný súd vo veci meritórne rozhodol, ktorým momentom prípadný odkladný účinok zaniká.

49. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný bol v konaní úspešný a preto má právo na náhradu trov kasačného konania. Keďže však neboli splnené podmienky na aplikáciu § 168 SSP (výnimočná situácia), kasačný súd mu náhradu trov kasačného konania nepriznal.

50. Žalobkyňa ako neúspešná účastníčka nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§167 ods. 1 SSP a contrario).

51. Kasačný súd nepriznal náhradu trov kasačného konania ani ďalším účastníkom 1/ až 4/. Títo majú voči žalobkyni ako neúspešnej účastníčke právo na náhradu trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil (§169 SSP). Avšak vzhľadom na to, že v kasačnom konaní žiadna takáto povinnosť nebola ďalším účastníkom uložená, súd im náhradu trov kasačného konania nepriznal.

52. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.